

[Christmas Møller.]

det at fremhæve, at Landbrugets økonomiske Interesser kræver, at Maalet for Danmarks Valutapolitik er, at Kronen følger Sterling. Og det hedder videre: Derfor maa Landets almindelige økonomiske Politik afpasses derefter, saaledes at der ogsaa her i Landet kan gennemføres en Valutakursansættelse under den i Sverige, Norge og England praktiserede Form, Hvad det nu har med det at gøre, ses ikke rigtigt, det skal jeg ikke komme ind paa her; om man overhovedet kan drage den Sammenligning med Norge, Sverige og England, som Landbrugsraadet og det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal gør, skal jeg fremsætte nogle Bemærkninger om senere. Jeg skal her kun sige, at Betragtningen efter min Mening er forkert.

Der er altsaa ingen Tvivl om, at Landbrugsraadet siger: Kronen skal følge Sterling. Og jeg minder om, at naar Landbruget og Landbrugsorganisationerne saa stærkt har krævet, at Kronen skal følge Sterling, er det i og for sig ikke saa meget af Frygt for de Konsekvenser, det kunde have for den danske Landbrugseksport, om Kronen laa højere end Sterlingen; der herskede jo Utilfredshed i Tidsrummet fra 29. September til 18. November, da Nationalbanken havde en Sterlingkurs under 18,16, og en integrerende Del af Loven af 18. November var Overenskomsten mellem Partierne om, at Kroneskursen skulde sættes i Paritet med Sterling. Men det, der har været den store Frygt for, og det, som med saa megen Styrke er blevet fremhævet, er i og for sig den anden Side af Sagen, nemlig denne, hvilke Konsekvenser det kunde have i Englands Handelspolitik overfor os, at Kronen gik under Sterling, saaledes at Sterling skulde betales med flere Kroner end 18,16. Det er ikke blot fra vor Side, dette er fremhævet, men alle har i og for sig fremhævet, at man har været saare ængstelig for, at det engelske Landbrug, men i første Række de engelske Kolonier skulde træde meget stærkt op heroverfor. Jeg tror, det er rigtigt, inden man tager Stilling til Spørgsmaalet om dette Lovforslags Forlængelse, at gøre klart, at Maalet, Opgaven, har været den, jeg her har nævnt; de, der stærkest har nævnt, at der kunde være Tale om Afgivelser, har i Virkeligheden været de Konservative, og man har fra Landbrugets Side med meget stor Styrke, altsaa saa sent som den 14. Marts, slaaet denne Politik fast.

Den anden Bemærkning, som jeg gerne vil gøre med Hensyn til hele Udviklingen paa dette Omraade, er den, at det natur-

ligvis vidner om en overordentlig klædelig Beskedenhed, naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal nu minder om, hvorledes han talte om den Forsøgslovgivning, som vi gik ind i ved Loven af 30. Januar i Aar. Men det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal kommer ikke udenom, at Loven af 30. Januar med Valutaattesten i ganske fremtrædende Grad er hans Værk. Det var efter Partiformandskonferencen den 22. Januar om Formiddagen, om Fredagen, efter at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal havde henvendt sig til Udenrigsministeren om Onsdagen i Anledning af de tyske Toldforanstaltninger overfor det danske Landbrug, at det ærede Medlem, og først og fremmest det ærede Medlem, krævede en Valutaordning i Lighed med den, der blev gennemført, hævde, at vi ikke havde mere Valuta at købe for i det enkelte Land, end vedkommende Land havde købt for hos os. Det er lige saa godt at stille Tingene paa Plads, saaledes som de er, og sige dem, som de er. Den højtærede Regering havde ikke Brug for de konservative Betragtninger den Gang. Den højtærede Regering havde under Udenrigsministerens Ledelse sit sikre demokratiske Flertal i Orden. Den højtærede Udenrigsminister var sikker, naar han slog Følge med det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, og den højtærede Handelsminister var, om jeg saa maa sige, i Konvojen. Nej, os Konservative havde man ingen Brug for. Vort Raad om, at man skulde opsigte Handelstraktaterne, vort Raad om, at man, som andre Lande havde gjort det, skulde slaa ind paa en effektiv Toldpolitik, det fejedes til Side, saaledes som vi har set det tidligere, fordi 3 mere eller mindre stolte Fregatter sejlede frem i Ly af Valutaattestens Konvoj. Og vi Konservative benægtede naturligvis ikke, at man gennem Valutaattesten, paa visse Omraader ogsaa hurtigere, kunde gennemføre, hvad det kunde tage noget længere Tid at gennemføre ad Toldens Vej. Vi pegede derfor ogsaa paa dette som en Mulighed og sluttede os til syvende og sidst til Ordningen, og vi løber ikke fra det Ansvar, vi har for Ordningen af 30. Januar, men det er lige saa godt at stille Tingene paa den Plads, hvor de hører hjemme.

Og nu kommer da den højtærede Handelsminister, saaledes som det er hans Pligt, til Rigsdagen og vil have de forskellige Love forlænget; han maa have en Ordning, saaledes som Ministeren begrundede det i Gaar, og han fremsætter da sit Lovforslag, som indeholder 3 Afsnit, for det første, at Guld-suspensionen skal forlænges, for det andet,